

Korruption i den offentlige og den private sektor: indvirkning på menneskerettighederne i tredjelande

Europa-Parlamentets beslutning af 8. oktober 2013 om korruption i den offentlige og private sektor: indvirkningen på menneskerettighederne i tredjelande (2013/2074(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers konvention mod korruption (UNCAC), som blev åbnet for undertegnelse i Merida den 9. december 2003,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) konvention om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner, der blev åbnet for undertegnelse i Paris den 17. december 1997, og de efterfølgende tillæg hertil,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 12. december 2011 om menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil – en mere effektiv tilgang (COM(2011)0886),
- der henviser til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati og EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, vedtaget på den 3179. samling i Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 8. maj 2001 om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande (COM(2001)0252),
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. oktober 2011 om en ny EU-strategi 2011-2014 for virksomhedernes sociale ansvar (COM(2011)0681),
- der henviser til Rådets samling af relevante dokumenter om integrering af menneskerettighederne og kønsaspektet i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik¹ og særlig de generelle adfærdstandarder for ESFP-operationer (doc. 08373/3/2005),
- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000,

¹ Rådet for Den Europæiske Union, 2008.

- der henviser til den globale handlingsplan "Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals", vedtaget af FN's generalforsamling den 10. oktober 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 27. februar 2013: "Et værdigt liv for alle: Fattigdomsudryddelse og en bæredygtig udvikling i verden (COM(2013)0092),
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks beretning om politikken til forhindring og modvirkning af korruption, svig, hemmelige aftaler, tvang, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) aktiviteter ("EIB's politik for bekæmpelse af svig"), der blev vedtaget i 2008,
- der henviser til EBRD's (Den Europæiske Bank for Økonomisk Genopbygning og Udvikling) håndhævelsespolitik og -procedurer, der trådte i kraft i marts 2009,
- der henviser til FN's principper for virksomheder og menneskerettigheder: Gennemførelse af FN's "Protect, Respect and Remedy"-ramme (HR/PUB/11/04),
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2011 om eksterne EU-politikker til fremme af demokratisering¹,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om en strategi for digital frihed i EU's udenrigspolitik²,
- der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere vedtaget af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) på samlingen den 8. december 2008,
- der henviser til Montreux-dokumentet om relevante internationale juridiske forpligtelser og god praksis for stater i forbindelse med anvendelse af private militære virksomheder og private sikkerhedsfirmaer (PMSC) under væbnet konflikt, der blev vedtaget i Montreux den 17. september 2008,
- der henviser til Europarådets strafferetskonvention om korruption, som blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999, og Europarådets civilretskonvention om korruption, som blev åbnet for undertegnelse den 4. november 1999, samt resolution (98) 7 og (99) 5, som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité henholdsvis den 5. maj 1998 og den 1. maj 1999, og som oprettede Sammenslutningen af Stater mod Korruption (GRECO),
- der henviser til Jakarta-erklæringen om principper for antikorrupsionsagenturer, der blev vedtaget den 26.-27. november 2012,
- der henviser til Paris-principperne for de nationale menneskerettighedsinstitutioner³,
- der henviser til OECD's retningslinjer for multinationale selskaber¹,

¹ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 165.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0470.

³ FN's Generalforsamlings resolution A/RES/48/134.

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) trepartserklæring om principper for multinationale selskaber og socialpolitik²,
 - der henviser til FN-initiativet Global Compact³,
 - der henviser til den internationale adfærdskodeks for private udbydere af sikkerhedstjenester,
 - der henviser til traktaten om våbenhandel, der blev vedtaget på FN's afsluttende konference om våbenhandel i New York den 18.-28. marts 2013⁴,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0250/2013),
- A. der henviser til, at korruption kan defineres som misbrug af betroet magt til egen vinding, individuelt eller kollektivt, og til at korruption bl.a. omfatter forbrydelser som bestikkelse, underslæb, handel med indflydelse, misbrug af funktioner og ulovlig berigelse, som defineret af UNCAC; der henviser til, at bedrageri, afpresning, pengeafpresning, magtmisbrug, favorisering, nepotisme, klientelisme og ulovlige politiske bidrag nøje hænger sammen med korruption; der henviser til, at korruption kan være forbundet med organiseret kriminalitet og operere under en kollektiv ledelse sideløbende med officielle strukturer, navnlig hvor myndighederne ikke har været i stand til at sikre retshåndhævelsen;
- B. der henviser til, at korruption fastholder ulige, uretfærdige og diskriminerende tilstande, hvad angår ligestilling i forhold til menneskerettighederne, det være sig borgerlige, politiske og økonomiske eller sociale og kulturelle rettigheder; der henviser til, at korruption kan have negative konsekvenser for miljøet og få uforholdsmæssigt alvorlige konsekvenser for de dårligst stillede og udgrænsede grupper i samfundet, idet de f.eks. afskæres fra lige adgang til deltagelse i det politiske liv, den offentlige service, retsvæsenet, sikkerhed, fast ejendom, beskæftigelse, uddannelse, sundhed og bolig; der henviser til, at korruptionen navnlig hindrer fremskridt i retning af at sætte en stopper for diskrimination og af ligestilling og kvinders selvstændighed ved at begrænse deres mulighed for at indklage deres rettigheder;
- C. der henviser til, at korruption kan undergrave staters økonomiske udvikling ved til tider at lægge hindringer i vejen erhvervslivet og investeringer;
- D. der henviser til, at korruption er en del af princippet om god regeringsførelse som stadfæstet og defineret i artikel 9, stk. 3, og artikel 97 i Cotonou-aftalen;
- E. der henviser til, at korruption og menneskerettighedskrænkelser typisk involverer magtmisbrug, manglende ansvarlighed og institutionalisering af forskellige former for

¹ OECD (2011) OECD's retningslinjer for multinationale selskaber, OECD Publishing.

² Den Internationale Arbejdsorganisation, 2006 ISBN 92-2-119010-2 og 978-92-2-119010-3.

³ New York, FN's hovedkvarter, 26. juli 2000.

⁴ FN's Generalforsamling A/CONF.217/2013/L.3.

diskrimination; der henviser til, at korruption uvægerligt forekommer hyppigere, når håndhævelsen af menneskerettighederne er mangelfuld eller fraværende, og til, at korruptionen ofte undergraver effektiviteten af de institutioner, som normalt sikrer balancen og den indbyrdes kontrol mellem institutionerne, og som forventes at sikre respekt for de demokratiske principper og menneskerettighederne, nemlig parlamenterne, de retshåndhævende myndigheder, domstolene, restvæsenet og civilsamfundet;

- F. der henviser til, at korruption generelt er dybt forankret i mentaliteten i de samfund, der er gennemsyret heraf, og til, at alle bestræbelser på at bekæmpe fænomenet først og fremmest bør fokusere på uddannelsessystemet og indledes i en så tidlig en alder som muligt;
- G. der henviser til, at stater til tider undlader at gribe ind for at forebygge eller straffe korruption i den offentlige og den private sektor i strid med deres internationale forpligtelser, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og de andre relevante internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter;
- H. der henviser til, at korruption forvrænger de offentlige udgifters størrelse og sammensætning, hvilket medfører en alvorlig forringelse af statens evne til at udnytte de disponible ressourcer maksimalt til i fuld udstrækning at opfylde de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og til, at korruption leder store beløb væk fra investeringer i økonomien og hindrer genopretning af lande i økonomisk krise, herunder EU-medlemsstater;
- I. der henviser til, at korruption blandt højt placerede personer i alvorlig grad kan underminere og destabilisere de berørte lande og bringe selve staten i fare;
- J. der henviser til, at korruption ifølge Verdensbanken udgør 5 % af det globale BNP (2 600 mia. USD), og at der hvert år betales over 1 000 mia. USD i bestikkelse; der henviser til, at korruption forhøjer de samlede omkostninger ved at drive forretning på globalt plan med op til 10 % og med 25 % for så vidt angår omkostningerne i forbindelse med offentlige udbud i udviklingslandene¹;
- K. der henviser til, at der ifølge Verdensbankens skøn hvert år stjæles 20-40 mia. USD, hvilket svarer til 20-40 % af den officielle bistand, fra de offentlige budgetter i udviklingslandene på grund af korruption på højt niveau, og at de skjules i udlandet²;
- L. der henviser til, at udviklingslandene fra 2000-2009 mistede 8 440 mia. USD på grund af ulovlige pengestrømme, hvilket er 10 gange mere end den udenlandske bistand, de har modtaget; der henviser til, at udviklingslandene hvert år i de sidste ti år har mistet 585,9 mia. USD om året via ulovlige pengestrømme; der henviser til, at de penge, der hvert år stjæles gennem korruption, er nok til at brødføde verdens sultende befolkninger 80 gange, mens bestikkelse og tyveri forøger de samlede udgifter til projekter om rent drikkevand og sanitet i hele verden med så meget som 40 procent³;

¹ CleanGovBiz Initiative, OECD 2013.

² CleanGovBiz Initiative, OECD 2013.

³ Illicit Financial Flows from Developing Countries Over the Decade Ending 2009, Global Financial Integrity.

- M. der henviser til, at korruption ved at true konsolideringen af demokratiet og håndhævelse af menneskerettighederne stadig er en grundlæggende årsag til og katalysator for konflikter, udbredte krænkelse af den humanitære folkeret og straffrihed i udviklingslandene; der henviser til, at status quo for korruption og ulovlig berigelse i stillinger inden for statsmagten har ført til tilraning og fastholdelse af magt samt oprettelse af nye militser og udbredt vold;
- N. der henviser til korruption i retsvæsenet er uforeneligt med princippet om ikke-forskelsbehandling, adgang til domstolene og retten til en retfærdig rettergang og til effektive retsmidler, der er afgørende for håndhævelsen af alle andre menneskerettigheder; der henviser til, at korruption alvorligt forvrider domstolenes og den offentlige forvaltnings uafhængighed, kompetencer og upartiskhed, fremmer mistilliden til de offentlige institutioner, underminerer retsstaten og fremme anvendelsen af vold;
- O. der henviser til, at levering af offentlige tjenester gør det muligt for staterne at opfylde deres internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet og sikre vand, mad, sundhed, uddannelse, boliger, sikkerhed og orden, som er afgørende for den menneskelige udvikling; der henviser til, at korruption i offentlige indkøb fremmes, hvis der ikke er tilstrækkelig åbenhed, gennemsigtighed, information, konkurrence, incitamenter, klare regler og bestemmelser, der håndhæves strengt, og hvis der ikke findes en uafhængig overvågning og sanktionsmekanismer;
- P. der henviser til, at udbredt korruption og manglende gennemsigtighed, adgang til information og inddragelse i beslutningsprocessen forhindrer borgerne i at gøre regeringer og politiske repræsentanter ansvarlige for at sikre, at indtægter fra ressourceudvinding og udvikling af markeder bruges til at sikre deres menneskerettigheder; der henviser til, at det påhviler de offentlige myndigheder at gøre alt, hvad der står i deres magt for at bekæmpe korruption i offentlige og private virksomheder;
- Q. der henviser til menneskerettighedsforkæmpere, medier, civilsamfundsorganisationer, fagbevægelsen og opsøgende journalister spiller en afgørende rolle i kampen mod korruption ved at granske de offentlige budgetter samt overvåge regeringers og store virksomheders og navnlig multinationale selskabers aktiviteter og finansieringen af politiske partier, ved at tilbyde kapacitetsopbygningsfærdigheder og -ekspertise og var at kræve gennemsigtighed og ansvarlighed; der henviser til, at journalister, der beretter om korruption og organiseret kriminalitet i stadig højere grad bliver intimideret og chikaneret af organiserede kriminelle grupper, "parallelle magter" og offentlige myndigheder, især i udviklingslandene;
- R. der henviser til, at en fri og uafhængig presse og frie og uafhængige medier, både online og offline, er afgørende for at sikre gennemsigtighed og kontrol, som er nødvendige for at bekæmpe korruption, idet de skaber en platform for afsløring af korruption og giver borgerne og samfundet adgang til information;
- S. der henviser til, at aktindsigt og åbenhed i den offentlige forvaltning giver borgerne mulighed for at få adgang til oplysninger om statens budgetter og udgifter;
- T. der henviser til, at whistleblowers spiller en afgørende rolle for afsløringen af korruption, svig, dårlig forvaltning og menneskerettighedskrænkelser, selv om de løber en høj personlig risiko; der henviser til, at manglen på beskyttelse mod repressalier, kontrol med

information, lovgivning om injurier og bagvaskelse og utilstrækkelig efterforskning af informanternes påstande alle er faktorer, der både kan afskrække folk fra at udtale sig og ofte bringer deres personlige sikkerhed og deres familiers sikkerhed i fare; der henviser til, at EU har en pligt til at beskytte dem, især gennem en effektiv udnyttelse af samarbejdsinstrumenter såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR);

- U. der henviser til, at katastrofesituationen og udenlandsk støtte skaber muligheder for korrupsion på grund af aktiviteternes art og aktionernes og aktørernes kompleksitet; der henviser til, at disse "muligheder" omfatter bestikkelse, afpresning af organisationernes ansatte, fejl hos organisationernes ansatte, bedrageri, falsk bogføring, omdirigering af støtte og udnyttelse af de nødstedte og giver næring til en følelse af fortvivlelse i forhold til alle offentlige myndigheder; der henviser til, at misbrug af humanitær bistand er en alvorlig overtrædelse af den humanitære folkeret;
- V. der henviser til, at 25 % af de undersøgelser, der er indledt af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), vedrører den europæiske eksterne bistand til tredjelande, og at 17,5 mio. EUR er blevet inddraget som følge af disse undersøgelser¹;
- W. der henviser til, at EU's støtte til udviklingslandene kan være spildt, hvis ikke der findes et ordentligt kontrolsystem i modtagerlandene og en fuldstændig uafhængig overvågning af det integritetssystem, som ledsager anvendelsen af midlerne;
- X. der henviser til, at de europæiske offentlige banker, både EU-institutioner (EIB) eller banker, hvor flertallet af aktionærer er EU-medlemsstater (EBRD), angiveligt har været involveret i korrupsionsskandaler i deres operationer uden for EU;
- Y. der henviser til, at bidragydere og internationale finansielle institutioner som Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF) bør fremme en effektiv reform af styreformerne i skyldnerlandene og bidrage til effektivt at bekæmpe korrupsion, bl.a. ved kritisk at vurdere og imødegå de påviselige risici for korrupsion og trusler mod menneskerettighederne i forbindelse med mange foranstaltninger, der påtvinges som led i strukturtilpasningsprogrammer, f.eks. privatisering af statsejede industrier og ressourcer;
- Z. der henviser til, at menneskehandel er stærkt afhængig af komplekse, korrupte netværk, der går på tværs af alle myndigheder, offentlige instanser, retshåndhævelse og private sektorer i ofrenes oprindelseslande, transitlande og bestemmelseslande; der henviser til, at korrupsionen svækker de forskellige aktørers bestræbelser på at bekæmpe menneskehandel på grund af korrupsion inden for politiet og retsvæsenet og i forbindelse med procedurerne for arrestation og retsforfølgelse af menneskehandlere og tilvejebringelse af retshjælp og vidnebeskyttelse til ofrene for menneskehandel;
- AA. der henviser til, at korrupsion og embedsmisbrug inden for de væbnede styrker, forsvarssektoren, de retshåndhævende myndigheder og de fredsbevarende styrker forårsager alvorlige risici for borgernes liv, fysisk integritet, beskyttelse, frihed og rettigheder i udviklingslandene; der henviser til, at forsvarssektoren og forsvarskontrakter fortsat vil være kendetegnet ved et uacceptabelt korrupsionsniveau og i særdeleshed vil kunne dække sig ind under kravet om fortrolighed af hensyn til den nationale sikkerhed; der henviser til, at der bør sikres en nøje kontrol med på offentlige udbud om levering af

¹ OLAF's årsberetning for 2011.

sikkerhedsudstyr;

- AB. der henviser til, at både offentlige og private aktørers brug af private militære virksomheder og private sikkerhedsfirmaer er vokset eksponentielt i løbet af de sidste tyve år; der henviser til, at de private militære virksomheder og private sikkerhedsfirmaer er på grund af arten af deres aktiviteter er særligt sårbare over for korruption og er blevet beskyldt for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, men desuagtet oftest operer i en gråzone uden streng regulering og uden den ansvarlighed over for offentligheden, der generelt kræves af de væbnede styrker;
- AC. der henviser til, at gennemførelsen, anvendelsen og effektiviteten af den gensidige retshjælp og inddrivelsesmekanismerne i henhold til kapitel IV og V i UNCAC fortsat er lav blandt UNCAC's deltagerstater; der henviser til, at disse stater er endnu ikke fuldt ud opfylder deres forpligtelser i henhold Kapitel IV (internationalt samarbejde) og V (inddrivelse af aktiver) i konventionen om internationalt samarbejde og mere specifikt ikke i tilstrækkelig grad opfylder deres forpligtelser til gensidig retshjælp i henhold UNCAC's artikel 46;
- AD. der henviser til, at den mangelfulde regulering af og den store uigennemsigthed i forbindelse med den globale handel med konventionelle våben og ammunition fremmer konflikter, korruption, fattigdom, menneskerettighedskrænkelser og straffrihed;
- AE. der henviser til, at storstilet korruption i udviklingslandene oftest forekommer med medvirken og endda hjælp fra visse erhvervsfolk, advokater, pengeinstitutter og offentlige ansatte i de industrialiserede lande, herunder EU's medlemsstater; der henviser til, at disse institutioner og virksomheder med åbenlys foragt for reguleringen til bekæmpelse af hvidvaskning af penge på EU-plan og på internationalt plan har sikret kanaler til hvidvaskning af udbyttet af korruption i de industrialiserede lande og udviklingslandene og har skabt uigennemsigtige strukturer og har skjult aktiver i "jurisdiktioner med bankhemmelighed";
- AF. der henviser til, at en menneskerettighedsbaseret tilgang til korruptionsbekæmpelsespolitikkerne styrker den generelle bevidsthed om, at korruption ud over misbrug af offentlige midler også medfører krænkelse af borgernes individuelle rettigheder og muligheder; der henviser til, at et tæt samarbejde mellem de internationale korruptionsbekæmpelses- og menneskerettighedsbevægelser vil skabe offentlig opmærksomhed og krav om åbenhed, ansvarlighed og retfærdighed; der henviser til, at en sammenkædning af korruption og menneskerettighedskrænkelser skaber nye muligheder for handling, især i de tilfælde, hvor korruption kan bekæmpes gennem eksisterende nationale, regionale og internationale mekanismer til kontrol med overholdelsen af menneskerettighederne;

Sammenhæng mellem interne og eksterne politikker

1. mener, at EU kun kan blive en troværdig og indflydelsesrig leder i kampen mod korruption, hvis EU i tilstrækkelig grad løser problemerne med organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge inden for sine egne grænser; glæder sig i den forbindelse over den rapport om EU's korruptionsbekæmpelse, som Kommissionen forventes at offentliggøre; håber, at Kommissionens kortlægning af områder, der er sårbare over for korruption i medlemsstaterne, vil bidrage til en optrapning af indsatsen mod korruption, lette udvekslingen af bedste praksis, identificere EU-tendenser og

stimulere peerlæring og yderligere overholdelse af EU-forpligtelser og internationale forpligtelser; opfordrer Kommissionen til at fremlægge EU-initiativer til bekæmpelse af korruption, såsom en EU-handlingsplan mod korruption;

2. glæder sig i denne forbindelse over genforhandlingen af rentebeskatningsdirektivet, der har til formål effektivt at bringe bankhemmeligheden til ophør; mener, at øget regulering og gennemsigtighed, hvad angår selskabs- og fondsregistre i alle EU-medlemsstater er en forudsætning for bekæmpelse af korruption både i EU og i tredjelande; mener, at EU-reglerne bør indføre pligt til at registrere alle juridiske strukturer og oplysninger om deres egentlige ejerskab, og til at offentliggøre disse oplysninger online, elektronisk tagget og i et format, der er egnet til søgning, så de kan konsulteres uden gebyr;
3. er af den opfattelse, at EU bør lade sig inspirere af USA's Sergei Magnitskijs Rule of Law Accountability Act fra 2012 og vedtage en lignende lovgivning på EU-niveau, som en principiel og operationel ramme, der fastslår sammenhængen mellem korruption og krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer derfor Rådet til at vedtage en beslutning om en fælles EU-liste over embedsmænd, der har været involveret i Sergei Magnitskijs død, for de efterfølgende retslige dækmanøvrer og for den aktuelle og vedvarende chikane af hans familie; tilføjer, at denne afgørelse bør opstille målrettede sanktioner mod disse embedsmænd, såsom et EU-dækkende visumforbud og indefrysning af eventuelle finansielle aktiver, som de eller deres nærmeste familie opbevarer i EU; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en handlingsplan, med henblik på at indføre en mekanisme til registrering og fastlæggelse af lignende målrettede sanktioner mod embedsmænd fra tredjelande (herunder politifolk, anklagere og dommere), der er involveret i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og retlige manipulationer mod whistleblowers, journalister, der beretter om korruption, og menneskerettighedsaktivister i tredjelande; understreger, at kriterierne for optagelse på listen bør opbygges på grundlag af veldokumenterede, konvergerende og uafhængige kilder og overbevisende dokumentation og give de pågældende klageadgang;

Ansvarlighed og gennemsigtighed i den eksterne bistand og de offentlige budgetter

4. støtter fuldt ud EU's tilsagn om i alle dele af sin udviklingspolitik at inddrage og integrere begrebet demokratisk ejerskab, som er befolkningens reelle og fulde medvirken i udformningen, gennemførelsen og overvågningen af donorernes og partnerlandenes udviklingsstrategier og -politikker; er af den opfattelse, at en sådan politik fremmer inddragelse af programmets støttemodtagere og dermed bidrager til øget overvågning og ansvarlighed i kampen mod korruption; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende et princip om, at deres bistandsprogrammer er betinget af overholdelse af internationale korruptionsbekæmpelsesregler, og til at indføre en korruptionsbekæmpesklausul i offentlige kontrakter, som anbefalet af OECD; henstiller, at Kommissionen fortsat tilstræber stor gennemsigtighed i bistanden i digitale, maskinlæsbare formater og bruger en fælles standard for at sikre sammenlignelighed, både med andre donorer, og også mere specifikt af hensyn til modtagerlandenes myndigheders behov;
5. understreger, at forvaltningen af de blandede finansieringsinstrumenter for at øge effektiviteten af udviklingsfinansieringen skal revideres med henblik på at sikre, at projektudvælgelseskriterierne gøres mere gennemskuelige, samt mere ansvarlighed over for samfundet som helhed; minder om, at fastlæggelse af et kritisk antal minimumskrav i

forbindelse med udvælgelse af, tilsyn med og evaluering af projekter kunne fremme sammenligneligheden og skabe et sammenhængende grundlag for oplysninger om resultaterne af de forskellige operationer; bemærker, at udviklingen og de udviklingsmæssige resultater af projekterne systematisk bør indberettes for at begrunde udbetalingen af støtte fra de blandede finansieringsinstrumenter, ikke kun til de involverede donorer og europæiske finansielle institutioner, men også til den brede offentlighed;

6. mener, at Kommissionen bør opstille krav om størst mulig integritet i indkøbsprocedurerne ved gennemførelsen af EU-finansierede projekter, navnlig ved at fremme lokale organisationers mulighed for at deltage i udbud; understreger, at en menneskerettighedsbaseret tilgang til indkøb indebærer medvirken fra bredere vifte af aktører, herunder dem, der påvirkes af udbudsprocessen (såsom lodsejerforeninger og dårligt stillede grupper); der henviser til, at en menneskerettighedsbaseret tilgang til indkøb også vil tilskynde myndighederne til at give dårligt stillede grupper mulighed for selv at deltage i indkøbsprocesserne og udvide de kriterierne for vurdering af virksomhederne, der anvendes i indkøbsprocedurerne; minder om, at projekternes resultater bør overvåges i samarbejde med civilsamfundet, og at de lokale myndigheder bør gøres ansvarlige, hvis man skal kunne fastslå, om EU-midlerne anvendes hensigtsmæssigt; opfordrer Kommissionen til ikke at tildele projekter til entreprenører hvis retmæssige ejere er ikke kendt, eller som har en organisationsstruktur, der giver dem mulighed for nemt at anvende intern afregning;
7. opfordrer indtrængende EU til at fremme gennemsigtigheden ved at støtte oprettelsen af et globalt system til sporing af løfter om bistand, så det sikres, at donorlandene holder deres løfter om bistand og holdes ansvarlige for de projekter, institutioner eller grupper, som de støtter;
8. minder desuden om behovet for at forhindre korrupte teknikker, såsom forhøjede projektomkostninger, betalinger til fiktive projekter og arbejdstagere, u hensigtsmæssig og korrupte anvendelse af økonomiske og/eller industrielle kompensationer, decideret tyveri af offentlige midler, oppustede rejseudgifter og bestikkelse, ved gennemførelsen af EU-finansierede projekter; insisterer derfor på nødvendigheden af at overvåge hele EU's finansieringskæde, herunder den politiske beslutningsproces og regulering, planlægning og budgettering, finansiering, skattemæssige overførsler, ledelse og programudvikling, udbud og indkøb, opførelse, drift og vedligeholdelse og betaling for ydelser;
9. foreslår, at Kommissionen offentliggør mekanismen i OLAF for indberetning af misbrug af EU-midler hos deltagere i offentlige udbud og modtagere af EU-bistand og udarbejder retningslinjer for behandling af oplysninger fra whistleblowers om et sådant misbrug i tredjelande, som giver mulighed for en ordentlig opfølgning, feedback og beskyttelse mod repressalier, med særlig opmærksomhed på situationen for de mest udsatte befolkningsgrupper, herunder kvinder, i mange udviklingslande, da de i særlig grad er ofre for korrupsion og ofte samarbejder om at afsløre den, men også er mere sårbare og ofte stigmatiseres på grund af samarbejdet;
10. påpeger, at EU bør understrege, hvor vigtigt det er at retten til medvirken og retten til adgang til information og mekanismer til sikring af offentlig ansvarlighed, såsom aktindsigt, implementeres som centrale demokratiske principper i alle former for dialog med tredjelande, herunder i de bilaterale forbindelser og på højeste niveau; understreger,

at presse- og mediefrihed, både online og offline, er af afgørende betydning i denne henseende; foreslår, at EU finansierer projekter i tredjelande til at støtte håndhævelsen af disse principper, især i lande, der gennemgår en demokratiseringsproces, og derved sikrer, at sådanne processer inddrager civilsamfundet, især menneskerettighedsforkæmpere, fagforeninger, kvinder og særligt udsatte grupper, og bistår med udformning af love til effektiv beskyttelse af whistleblowers;

11. understreger i den forbindelse, at EU bør fremstå som et eksempel; påpeger, at EU og medlemsstaterne bør tage aktivt del i internationale initiativer til fremme af budgetgennemskuelig, såsom Open Government Partnership, Open Budget Initiative og International Aid Transparency Initiative, for at tilskynde partnerlande til at engagere sig i dette grundlæggende element i de internationale menneskerettighedsstandarder;
12. opfordrer Kommissionen til at foreslå, at definitionen af menneskerettighedsforkæmpere i EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere udvides til også at omfatte antikorrupsionsaktivister, opsøgende journalister og især whistleblowers;
13. påpeger, at EU som en af verdens største donorer bør følge de seneste tilfælde af sammenkobling af EU bistand og budgetreformer op og udvide dem i retning af større åbenhed, adgang til oplysninger og øget medvirken og harmonisere retningslinjerne herfor med andre donorer; er af den opfattelse, at EU bør fastlægge klare og offentlige benchmarks og kriterier som led i en tilgang, som er baseret på incitamenter, om som tilskynder modtagerlandenes myndigheder til at skabe åbenhed omkring deres budgetprocedurer og indarbejde åbenhed, offentlig medvirken og en vis grad af kontrol i deres indsats, gennem uddannelse eller teknisk bistand; opfordrer indtrængende EU til at fremme og støtte udviklingen af et gunstigt miljø for tilsynsorganer i udviklingslandene (herunder parlamenter, revisionsretter, civilsamfundsorganisationer og medier), således at de kan udføre deres kernefunktioner og derigennem bekæmpe korruption;
14. anfører, at EU inden for rammerne af "avancerede partnerskaber" med tredjelande bør presse regimer, der lider under rodfæstet korruption, til at gennemføre reformer med henblik på at gennemføre ovennævnte principper; mener, at den politiske dialog, det politiske pres og det politiske samarbejde, som EU indgår i med henblik på at udvirke reformer, bør være synlige og gennemskelige og omfatte hensigtsmæssige og ambitiøse overvågningsmekanismer; er af den opfattelse, at EU offentligt bør fordømme vedtagelsen af love, der begrænser mediernes frihed og civilsamfundets aktiviteter, eftersom disse er afgørende for ansvarligheden, og at EU bør udarbejde strategier for at tilpasse forbindelserne med disse lande med henblik på at tilskynde til reformer på en synlig måde; understreger behovet for, at der i aftaler med tredjelande indføres klart definerede menneskerettighedsklausuler, der respekteres, som vil gøre det muligt at suspendere en partnerskabsaftale i tilfælde af grove krænkelse af menneskerettighederne;
15. støtter øget gennemsigtighed i beslutningsprocessen vedrørende investeringer af europæiske offentlige midler, navnlig i EIB- og EBRD-projekter, som kan have en negativ konsekvens for menneskerettighederne; opfordrer EIB og EBRD til at styrke bedrageri- og korrupsionsbekæmpelsespolitikker med henblik på at sikre fuld åbenhed omkring investeringer uden for Den Europæiske Union; understreger behovet for, at EIB og EBRD bekræfter deres vilje til at undgå risikable investeringer, især gennem finansielle mellemhånd, og til at anvende en risikobaseret tilgang og en bedre vurderinger af de menneskerettighedsmæssige konsekvenser af de projekter, de støtter,

som går videre end den nuværende evaluering af menneskerettighederne og integriteten i forbindelse med alle deres kunders transaktioner; mener, at der bør lægges særlig vægt på at sikre offentlig medvirken og gratis forudgående og veldokumenteret høring af berørte samfund i alle faser af planlægningen, gennemførelsen, overvågningen og evalueringen af projekter, der finansieres; opfordrer EU-medlemsstaterne og Kommissionen til at bruge deres indflydelse som eneste medlemmer af EIB og storaktionærer i EBRD til at fremme en omfattende reform af disse institutioner med henblik på at sikre omfattende demokratisk kontrol med deres beslutninger samt ansvarlighed;

16. mener, at internationale finansielle institutioner som IMF og Verdensbankgruppen bør foretage en korruptionsrisikovurdering i forbindelse med de foranstaltninger, der pålægges debitorlandene gennem strukturtilpasningsprogrammer, foruden en vurdering af sidstnævntes konsekvenser for menneskerettighederne; mener, at strukturtilpasningsprogrammer bør omfatte reformer, der har til formål at forbedre forvaltninger og skabe større åbenhed; understreger, at programmernes gennemførelse bør ledsages af hensigtsmæssige, velfinansierede og uafhængige tilsynssystemer, som sikrer hyppige revisioner og inspektioner; tilføjer, at der især bør fokuseres på tilraning af jord, tvangsudsættelser, indkøb på forsvarsområdet, separate forsvarsbudgetter og finansiering af militære og paramilitære aktiviteter i debitorlande; opfordrer EU-medlemsstaterne til at bruge deres indflydelse som medlemmer af IMF og Verdensbanken til at tilskynde til mere åbenhed og medvirken i forbindelse med forhandlinger om strukturtilpasningsprogrammer og andre finansieringsprogrammer og til at fremme en højere grad af demokratisk kontrol med deres beslutninger og af ansvarlighed;
17. opfordrer bilaterale og multilaterale finansielle institutioner, herunder Verdensbankgruppen, IMF, regionale udviklingsbanker, eksportkreditagentur og private banker, til at kræve, at virksomheder inden for udvindingsindustrien og offentlige myndigheder overholder kravene i "Publish What You Pay" og/eller EITI-standarderne om betalingers gennemsigtighed som en forudsætning for al projektstøtte;
18. glæder sig over G20 antikorrupsionshandlingsplanen fra Seoul og mener, at det momentum, der blev skabt, bør fastholdes for at sikre en koordineret international indsats til bekæmpelse af korruption på nøgleområder;

Korruption og udviklingspolitik

19. understreger, at de fattigste befolkninger i udviklingslandene, eftersom de er stærkt afhængige af offentlige tjenester, rammes uforholdsmæssigt hårdt af småkorruption, herunder den såkaldte "stille korruption", hvorved offentligt ansatte undlader at levere tjenester eller bidrag, der er blevet betalt af regeringen (som når lærere er fraværende i offentlige skoler eller læger er fraværende i primære sundhedsklinikker);
20. understreger, at korruption skaber hindringer for direkte udenlandske investeringer og afskrækker eksterne aktører fra at deltage i et økonomisk samarbejde med udviklingslande;
21. mener, at bekæmpelse af korruption, herunder skattely, skatteunddragelse og ulovlig kapitalflugt, er et led i en bredere indsats for at fremme god regeringsførelse, der er defineret som en af de vigtigste prioriteter til at forbedre virkningerne af EU's udviklingspolitik i "En dagsorden for forandring" (COM(2011)0637) fra 2011; understreger behovet for en fuldstændig og øjeblikkelig gennemførelse af FN-

konventionen om bekæmpelse af korruption;

22. påpeger, at alle bestræbelser på at bekæmpe korruption bør ledsages af støtte til programmer, der sigter mod at forebygge korruption gennem uddannelse og oplysningskampagner;
23. minder om de tilsagn, der er givet gennem Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde, og opfordrer EU og medlemsstaterne til at gennemføre disse for at styrke den fælles indsats for at bekæmpe korruption og ulovlige pengestrømme;
24. mener, at det er afgørende at sikre konsekvens i udviklingspolitikken for at tackle og udrydde korruption; understreger endvidere, at det er nødvendigt at øge EU-bistanden under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) og Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) til finansforvaltning og bekæmpelse af skattesvig;

Forbedring af EU-medlemsstaternes retlige kompetence

25. anmoder medlemsstaterne om at ændre deres strafferet i det omfang, det er nødvendigt, for at indføre straffemyndighed over fysiske personer uanset statsborgerskab, der befinder sig på medlemsstatens område, og som har gjort sig skyldig i bestikkelse eller underslæb af offentlige midler, uanset hvor forbrydelsen fandt sted, så længe udbyttet af disse kriminelle aktiviteter findes i den pågældende medlemsstat eller er blevet hvidvasket der, eller personen har en "nær tilknytning" til medlemsstaten gennem f.eks. statsborgerskab, bopæl eller ejendomsret til et selskab, hvis hovedkontor eller datterselskaber ligger i medlemsstaten;
26. påpeger imidlertid, at medlemsstaterne bør udvise forsigtighed, når de leverer oplysninger til tredjelande om enkeltpersoner, der er anklaget for korruption, underslæb eller skatteunddragelse, så de ikke uretmæssigt kommer til at inddrage menneskerettighedsforkæmpere, som det var tilfældet i sagen med Ales Bialiatski;
27. mener, at lovgivningen om bagvaskelse/ærekrænkelse kan afholde mange fra at indberette korruption i tredjelande; opfordrer derfor alle medlemsstater til at gå forud med et godt eksempel og afkriminalisere bagvaskelse/ærekrænkelse i deres retssystemer, i det mindste i tilfælde, hvor der er tale om anklager om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge i medlemsstaterne og i udlandet;
28. opfordrer medlemsstaterne til som anbefalet af UNCAC at vedtage lovgivningsmæssige og andre bestemmelser om at definere bevidst ulovlig berigelse, dvs. en betydelig forøgelse i en embedsmands aktiver, som vedkommende ikke kan forklare i forhold til den lovmæssige indkomst, som en straffelovsovertrædelse;

Kapacitetsopbygning inden for korruptionsbekæmpelsesorganer

29. glæder sig over Jakarta-erklæringen om principper for korruptionsbekæmpelsesorganer fra november 2012; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gå videre og skabe momentum på internationalt plan for behovet for at afhjælpe den manglende effektivitet i de korruptionsbekæmpelsesorganer, der er oprettet i mange udviklingslande, som hovedsagelig kan tilskrives de institutionelle mekanismer, manglende funktionel uafhængighed i forhold til den udøvende magt, manglende politisk opbakning, finansieringskilderne og reglerne for udvælgelse og udnævnelse af personale samt deres

håndhævelsesbeføjelser;

30. opfordrer EU og medlemsstaterne til at iværksætte udformningen af internationale standarder for korruptionsbekæmpelsesorganers uafhængighed og effektivitet, som bør udarbejdes i mellemstatsligt regi, med henblik på en endelig vedtagelse i FN's Generalforsamling og svare til og sikres samme effektive rækkevidde som Paris-princippet for nationale menneskerettighedsinstitutioner; understreger, at disse principper bør anvendes som benchmarks for ansvarlighed gennem peer review-resultatvurderinger;
31. opfordrer Kommissionen til at konsolidere samarbejdet med andre donorer og Den Internationale Organisation af Øverste Revisionsmyndigheder for at udvikle de overordnede revisionsmyndigheders kapaciteter i modtagerlandene med henblik på at anvende de internationale standarder for overordnede revisionsorganer i udviklingslandene;
32. opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme og støtte oprettelsen af en international kommission til bekæmpelse af korruption gennem en international traktat eller en protokol til UNCAC og således skabe et internationalt organ for kriminalefterforskning med beføjelser svarende til de nationale retshåndhævelses- og anklagemyndigheders til at efterforske og retsforfølge korruption inden for signatarstaternes område og til at rejse tiltale mod enkeltpersoner ved nationale straffedomstole;
33. opfordrer EU's medlemsstater til at støtte oprettelsen af en særlig FN-rapportør om økonomisk kriminalitet, korruption og menneskerettigheder med et omfattende mandat, herunder en målsætningsrettet plan og en periodisk evaluering af de korruptionsbekæmpelsesforanstaltninger, der træffes af staterne; opfordrer de medlemsstater, der har undertegnet men endnu ikke ratificeret Europarådets strafferetskonvention om korruption, der blev åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999, til at ratificere den hurtigst muligt;

Virksomhedernes ansvar

34. henleder opmærksomheden på eksistensen af en håndbog baseret på OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner, som giver virksomheder mulighed for at sikre en effektiv intern kontrol og træffe etiske foranstaltninger og overholdelsesforanstaltninger med henblik på at forebygge og afsløre grænseoverskridende korruption;
35. opfordrer alle EU-virksomheder til at leve op til deres erhvervsmæssige ansvar for at sikre respekt for menneskerettighederne i overensstemmelse med FN's vejledende principper; påskønner Kommissionens villighed til at udarbejde menneskerettighedsretningslinjer for små og mellemstore virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle deres egne nationale planer for gennemførelsen af FN-princippet og fortsat tilskynde partnerlandene til også at overholde internationalt anerkendte standarder for virksomhedernes sociale ansvar, såsom OECD's retningslinjer for multinationale selskaber og ILO's trepartserklæring om principper for multinationale selskaber og social- og arbejdsmarkedspolitik;
36. opfordrer til, at der udvikles mere effektive gennemsigtigheds- og ansvarlighedsstandarder for EU-teknologivirksomheder i forbindelse med eksport af

teknologier, der kan bruges til at krænke menneskerettighederne, understøtte korruption eller til at modarbejde EU's sikkerhedsinteresser;

37. bemærker, at de fleste initiativer til forbedring af virksomhedernes praksis i tredjelande, især i konfliktområder, såsom FN's Global Compact-initiativ og FN's retningslinjer om menneskerettighederne og erhvervslivet, ikke hviler på et fælles grundlag og ikke sikrer passende håndhævelse af retningslinjerne, eftersom det er frivilligt, om virksomhederne ønsker at overholde dem; opfordrer EU til at gå i spidsen i de internationale bestræbelser på at etablere disse normative standarder, i det mindste inden for EU's jurisdiktion, med fokus på ansvarlighed for ledere af multinationale selskaber og klagemuligheder for ofre;
38. opfordrer Kommissionen til at fremsætte lovforslag, som pålægger EU-virksomheder at sikre, at deres aktiviteter ikke støtter personer, som har gjort sig skyldig i korruption, konflikter og alvorlige menneskerettighedskrænkelser, ved navnlig at kontrollere og revidere deres råvareforsyningskæder og offentliggøre resultaterne deraf; mener, at EU-virksomhedernes pligt til at udvise behørig omhu i overensstemmelse med retningslinjerne fra OECD vil højne de europæiske virksomheders omdømme og gøre EU's menneskerettigheds- og udviklingspolitikker mere sammenhængende, navnlig i konfliktområder;
39. gentager behovet for, at EU og medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, herunder strafferetlige, med henblik på at kontrollere og i givet fald straffe virksomheder, der er baseret på deres område, og som er involveret i korruption i tredjelande; opfordrer Kommissionen til at udarbejde og offentliggøre en liste over EU-virksomheder, som er blevet dømt for korruption, eller hvis ansatte er blevet sigtet for korruption i en medlemsstat eller et tredjeland; er af den opfattelse, at virksomheder, der er opført på en sådan liste bør have forbud mod at deltage i offentlige udbud eller modtage EU-midler i EU-medlemsstaterne eller i tredjelande i tilfælde af domfældelse, og indtil der foreligger en endelig retsafgørelse om frifindelse; understreger, at "sortlistning" kan være et effektivt middel til at afskrække virksomhederne fra at deltage i korrupte aktiviteter og give dem et godt incitament til at forbedre og styrke deres interne integritetsprocedurer;
40. glæder sig over aftalerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet, i henhold til hvilke virksomheder i udvindingssektoren og inden for skovning af primærskove skal offentliggøre betalinger til myndigheder på lande- og projektbasis; opfordrer indtrængende myndighederne i alle partnerlande til at kræve en lignende landebaseret offentliggørelse af betalinger fra transnationale selskaber, der er registreret eller noteret på finansielle markeder i deres jurisdiktion; opfordrer EU til at fremme denne standard for rapportering inden for rammerne af sine forbindelser med partnerlandene; er af den opfattelse, at Kommissionen i forbindelse med den kommende revision af lovgivningen bør overveje at udvide omfanget af den landebaserede rapportering til at omfatte tværnationale virksomheder inden for alle sektorer og indberetning af flere oplysninger, såsom salg, aktiver, medarbejdere, overskud og skatter;

Operationer til fremme af fred og stabilitet

41. understreger, at korruption ofte giver næring til kriminalitet og bidrager til konflikter og ustabilitet, og mener, at bekæmpelse af korruption bør have større vægt i EU's konfliktforebyggende indsats og i dets aktioner i forbindelse med håndteringen af ustabile situationer;

42. understreger, hvor afgørende det er at sikre høje standarder for integritet blandt de fredsbevarende styrker i FN og AU, herunder i forbindelse med fredsfaciliteten for Afrika; støtter kravet om en reform af FN's integritetssikringssystem; påpeger især behovet for at samle alle undersøgelser af embedsmænds embedsmisbrug - herunder efterforskning på stedet - i en intern tilsynsenhed; anmoder derfor FN om at tage skridt til at sikre, at alle, der er ofre for de fredsbevarende styrker, sikres klageadgang, og til at forbedre rapporteringsmekanismerne og deres politik for beskyttelse af whistleblowers;
43. understreger behovet for at udvide og ajourføre de generelle adfærdsstandarder og adfærdskodeksen for EU-FSFP-missioner, således at de reelt afspejler indsatsen mod korruption i forbindelse med selve missionerne såvel som i missionsområderne; opfordrer EU og medlemsstaterne til at tage skridt til at sikre, at alle, der er ofre for europæiske ansatte i missioner til fremme af fred og retsstatsprincipperne, reelt sikres klageadgang; opfordrer Rådet til at indføre sikre og passende indrapporteringsmekanismer og en effektiv politik for beskyttelse af whistleblowers; understreger, at disse mekanismer bør tage hensyn til kønsaspektet;
44. glæder sig over initiativer såsom Montreux-dokumentet og den internationale adfærdskodeks for private udbydere af sikkerhedstjenester (ICoC); glæder sig over Den Europæiske Unions nylige støtte til Montreux-dokumentet og den omfattende og stigende tilslutning fra EU-medlemsstaterne; påpeger dog, at det er nødvendigt at sikre en bedre håndhævelse af de fastsatte principper, opfordrer alle EU-medlemsstater til at videreudvikle deres nationale lovgivning og regulering i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i Montreux-dokumentet; henstiller, at medlemsstaterne og EU kun indgår kontrakter med private sikkerheds- og militærvirksomheder, der respekterer initiativernes principper; opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte etableringen af ICoC's tilsynsmekanisme, som bør være et overvågningsorgan, der kan behandle klager og vedtage afskrækkende sanktioner (herunder kontraktændringer om yderligere begrænsninger, udstedelse af officielle advarsler, finansielle sanktioner og midlertidig eller permanent udelukkelse af private sikkerheds- og militærvirksomheder fra ICoC-systemet) for at sikre overholdelse af og i sidste instans holde private sikkerheds- og militærvirksomheder ansvarlige for deres forpligtelser i henhold ICoC;
45. henstiller, at EU og medlemsstaterne støtter skabelsen af en international ramme til regulering af private sikkerheds- og militærvirksomheders aktiviteter, der kan sikre lige vilkår, således at værtslande har myndighed til at regulere private sikkerheds- og militærvirksomheder, og de kontraherende stater kan bruge deres magt til at beskytte menneskerettighederne og forhindre korruption; understreger, at en sådan ramme skal omfatte afskrækkende sanktioner ved overtrædelser, ansvarliggørelse af lovovertredere og effektive klagemuligheder for ofre i tilslutning til et licens- og overvågningssystem, hvor alle private sikkerheds- og militærvirksomheder skal underkaste sig uafhængig revision og deltage i den obligatoriske menneskerettighedsundervisning for alle ansatte;

Internationalt samarbejde og bistand

46. anbefaler, at medlemsstaterne forbedrer gennemførelsen af kapitel IV (internationalt samarbejde) og V (inddrivelse af aktiver) i UNCAC, især med det formål at sikre en mere effektiv gensidig retshjælp efter anmodning fra tredjelande, bl.a. ved at fortolke den nationale lovgivning på en måde, som letter den ønskede bistand, og ved at ophæve koblingen mellem konfiskation og dom i den begærende stat med henblik på at yde

gensidig retshjælp, og ved at afsætte de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer til deres retsvæsen, så at sager kan behandles korrekt og hurtigt; opfordrer EU til at prioritere dette spørgsmål, der er meget vigtig for tredjelande, der gennemgår demokratiseringsprocessen, ved at sætte ind over for de retlige barrierer og den manglende samarbejdsvilje i finanscentrene i EU, som ofte opretholder en passivt og ineffektiv ordning for gensidig retshjælp;

47. er af den opfattelse, at de standardmenneskerettighedsklausuler, der indføres i alle aftaler med tredjelande, også bør indeholde en forpligtelse til at fastholde og fremme god regeringsførelse;
48. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste revision af Cotonou-aftalen at foreslå, at respekt for god regeringsførelse bliver et væsentligt element i aftalen, og til at udvide anvendelsesområdet for definitionen af korruption, så overtrædelser af klausulen om god regeringsførelse kan straffes i alle alvorlige tilfælde og ikke kun, når de vedrører økonomiske og sektorspecifikke politikker og programmer, som Den Europæiske Union er en væsentlig partner i med hensyn til økonomisk støtte;
49. glæder sig over, at Taskforcen EU-Egypten og Taskforcen EU-Tunesien har besluttet at færdiggøre en tidsplan for tilbagelevering af ulovligt erhvervede aktiver, der stadig er infrosset i en række tredjelande; opfordrer EU og medlemsstaterne til uden forbehold at tilslutte sig de gældende internationale normer for inddrivelse af aktiver som f.eks. kapitel V i UNCAC, handlingsplanen for inddrivelse af aktiver, som indgår i G8-partnerskabsaftalen fra Deauville med de arabiske overgangslande, og den nye lovgivningsmæssige ramme, som blev fastlagt af Rådet den 26. november 2012; mener, at bestemmelser om inddrivelse af aktiver vil støtte landenes bestræbelser for at rette op på de værste virkninger af korruption, og opfordrer EU og medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats for at lette en tilbagelevering af ulovligt erhvervede aktiver, der blev stjålet af de tidligere regimer, til befolkningerne i de lande, der er en del af det arabiske forår; understreger betydningen af en menneskerettighedsbaseret tilgang til behandlingen af inddrivelse af aktiver og statsgæld i stater, der er ved at rejse sig efter regimer, der har været præget af korruption; støtter initiativer vedrørende revision af ekstern og intern statsgæld med henblik på at afsløre korruption og dens indvirkning på menneskerettighederne; opfordrer medlemsstaterne til at støtte initiativer om gældsrevision;
50. opfordrer EU og medlemsstaterne til at yde juridisk og teknisk bistand til udviklingslande, der ønsker at inddrive stjalne aktiver (eller aktiver akkumuleret ulovligt af diktaturer), som befinder sig på Den Europæiske Unions område;
51. påpeger, at korruption i forbindelse med våbenhandel tegner sig for en stor del af den korruption, der findes i forbindelse med globale transaktioner; glæder sig over den våbenhandelstraktat (ATT), som blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 2. april 2013, og som fastsætter fælles bindende standarder og kriterier for vurderingen af internationale våbenoverførsler; glæder sig over, at medlemsstaterne har forpligtet sig til at underskrive traktaten om våbenhandel hurtigst muligt, og opfordrer dem til også at gå i spidsen for FN's indsats for at få alle FN's medlemsstater til hurtigt at ratificere og gennemføre den internationale traktat om våbenhandel; tilskynder EU til i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fastlæggelse af fælles regler for kontrol med eksport af militær teknologi og militært

udstyr at sikre større overvågenhed i forbindelse med de europæiske våbenproducenters eksportvirksomhed og til at bekæmpe den manglende gennemsigtighed inden for våbenhandelen, navnlig i forbindelse med brugen af mellemmand og økonomiske/industrielle kompensationer;

o

o o

52. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, medlemsstaternes, ansøgerlandenes og de associerede landes regeringer og parlamenter, Europarådet, Den Afrikanske Union, Den Internationale Valutafond, Verdensbanken, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og De Forenede Nationer.